

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

4/2003

PROGRAM

celostátních krajanských setkání u příležitosti

60. výročí malínské tragédie v r. 2003

1. Dne 4. července v Žatci

Zahájení pietního aktu v 10.00 hod. u památníku před hřbitovem. Pokládání věnců. Panychida. Česká hymna.

Pokračování v Lidovém domě (u autobusového nádraží) - účastníci se též hostí ukrayjin. Další podrobnosti uvedeny v pozvánce.

2. Ve dnech 10.-16. 7. Zájezd do Maliny na Ukrajině. Pietní setkání se zde uskuteční dne 13. července u pomníku na hřbitově byv. Českého Malina a pak v Malině.

3. Dne 19. 7. v Šumperku.

Zahájení pietního setkání v 10.00 hod. u památníku obětí v Novém Malině.

Od 12.00 hod. pokračování v sále PARS v Šumperku. Připraven bohatý kulturní program. Poplatek 200 Kč na osobu (zahrnuje hlavní jídlo a další občerstvení).

Příjem přihlášek bude ukončen 5. 7. t.r. Peněžní obnos předejte bud' svém důvěrníkovi, nebo zašlete hospodářce Aleně Kubelové na adresu: 788 13, Víkyřovice č. 113, telefon 583 221 825 (večer)

Pamětní obálky

Výbor regionu Šumperk vydal k výše uvedenému výročí pamětní obálky. Jejich umělecký vzhled je uveden níže.

Cena obálky činí 1 Kč. Lze je objednat v jakémkoliv množství u pí. Aleny Kubelové (adresa viz výše).

Pamětní obálky ze stejných důvodů avšak jiného vzhledu připravuje k vytisku též výbor regionu Žatec.

V. Dufek

Dovolujeme si ho otisknout a také blahopřát jménem předsednictva a redakce Zpravodaje SČVP k vydávanému dílu.

Úvodem

Ve dnech 21. a 22. září 2001 jsme si v Jaroměři - Josefově připomněli 10. výročí návrate černošských krajánů do historické vlasti. Také naše město totíž poskytlo Černošským a posléze čtyřem rodinám z Kazachstánu potřebné útočiště. Dne 21. listopadu 1991 přijelo 17 členů rodiny Marie Pelcové - děti, jejich partneři a vnuči, aby v Jaroměři našli svůj nový domov. Ve druhé polovině 90. let (1996-1999) do Jaroměře postupně přesídlilo 17 kazachstánských krajánů.

Důstojnou vzpomínkou s cílem upozornit na to, že mezi námi žije nejen kraján z Černobylu, se stala vědecká konference na téma Reemigrace krajánů ze zemí bývalého Sovětského svazu. Na ni navázal První celostátní sjezd černošských krajánů. Záštitu nad oběma mimořádnými akcemi převzal prezident České republiky Václav Havel a město Jaroměř. Jako významný host a zástupce Kanceláře prezidenta České republiky přijal do Josefovna pan PhDr. Helena Dluhošová a pan Jan Častka z Ministerstva vnitra ČR. Představení konference a sjezdu bylo Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel v čele s předsedou panem př. Vladimírem Dufkem, CSc., Rada černošských krajánů při Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel s předsedou Doc. Bohumilem Lukem, CSc., a Městské muzeum v Jaroměři. Celý projekt finančně podpořil Ministerstvo vnitra České republiky a město Jaroměř.

Konference byla zahájena 21. září 2001 v 10 hodin v budově bývalé josefovské radnice za účasti přednášejících hostů a představitelů hostitelského města. V historickém bloku vylečili účastníci příspěvky zabývající se problematikou odchodu Čechů na Volyn, jejich životem na Ukrajině, účasti volynských Čechů ve 2. světové válce. Pozornost byla věnována otáce první vlny repatriace krajánů z let 1945-1947, kdy se do původní vlasti vrátilo kolem 40 000 volynských Čechů. Na posluchače velmi zapůsobily vzpomínky přednesené prof. Vladimírem Dukem, vyslechli osobní vyznání, která zaujala svým citovým nábojem. Se zájmem a pamětníci se slyzou v oku sluchali paní Dluhošové z prezidentské kanceláře, která osobně pomáhala černošským nejprve v místě jejich bydliště na Ukrajině a později po přestěhování v České republice.

Konference pokračovala příspěvky, které se zabývaly nelehkým obdobím příprav na reemigraci, vlastním průběhem přesídlení a procesem integrace krajánů v České republice. Zazněly příspěvky z úst lekáře popisující situaci po havárii černošské elektrárny, vliv radiace na obyvatelstvo, na hospodářská závěta a na krajinu. V sobotu 22. září dopoledne proběhla závěrečná část konference, která přinesla výzvu vytahující se k dnešnímu životu krajánů a téma bylo rozšířeno o problematiku návrátu Čechů z Kazachstánu a Rusinů na Slovensko.

Odpoledne se v josefovském kostele konala ekumenická bohoslužba a po ní následoval pochod krajánů do Důstojnické besedy

dopravovány místní dechovkou. V Besedě pak proběhlo První celostátní setkání černošských krajánů. S radošností přivítali 250 zástupců obou reemigracních proudů a více jak 30 hostů včetně zahraničních z Ukrayiny a ze Slovenska. Všichni obdrželi pamětní list, vydaný Sdružením Čechů z Volyně a jejich přátel. Mezi čestné hosty dálé patřili: atáš z velvyslanectví Ukrajinské republiky, PhDr. Tomáš Haisman s Ministerstvem vnitra ČR, PhDr. Helena Dluhošová z Kanceláře prezidenta republiky, arcibiskup Kryštof a v neposlední řadě hejtman královéhradeckého kraje Ing. Pavel Bradík.

Překlad kulturního programu předvedli žáci Základní školy v Josefově. Následovala volná zábava s tancem a v neděli dopoledne krajáné navštívili Kuks a Braunaúv Betlém.

Moje školní začátky v Čechách.

Také naše rodina z Ládovky-Mstěšina na Volyni reemigrovala do Čech. Moje rodina byla šestčlenná. Rodiče, Bohuslav a Mária Šebestoví, dědeček a babička Daňkovi, moje malá sestřička Boženka a já.

V polovině března 1947 jsme se usadili na Litoměřicku prozatím u našich dobrých přátel Svitkových, kteří již byli zabydleni. Strýček, voják čs. armádního sboru, měl již přidělenu zemědělskou usedlost. Moji rodiče zatím využívali na tráfnicích přiděleného mlýna, protože otec i děda byli mlýnáři. Pro mne, devítiletého kluka, bylo vše nové a zvědavé, jsem vše pozoroval a poznaval na strýčkově statku. Zatím. Pokračovalo to. Velice brzy jsem se seznámil s mými budoucími kamarády. Byli zvědaví pozorovali mě přes plot. Dívávěli byly klukovská zvědavost, ale asi i moje obléčení. Jako většina volynských kluků v mém věku v té době těsně po výsledku války měl oblék „vojenské stříbřitý“, připomínající malého vojáka - „syna pluku“. Kabát (frentsch), kalhoty (galofe) s nohavicemi v kožených holinkách. Pro kluky země vypadalo dost exoticky a proto ten velký zájem o mne.

Když jsme sporádali pecká buchet a babiččiny koláčky a množství kdeblín (určených na krmení dobytka), naše přátelství bylo zpečetěno.

Za pár dní, koncem března 1947 jsem chtěl nechtě musel z hřbitova v drahé vesnici. Výbuda byla, že jsem měl už kamarády, kteří do té školy také chodili. Po formalitách v ředitelství, kde to využívala maninka, jsem nastoupil do 3. třídy obecné školy. Paní třídní učitelkou mě představila spolužákům a krátce je seznámil s mým posledním vysvědčením z Ukrayiny v 2. třídě. Byla na něm samá pětka. U některých spolužáků, kteří propadali z několika předmětů, jsem okamžitě zabodoval. Paní učitelkou je však zklamala, protože jím vysvětlila, že na Volyni bylo obracené známkování - nejlepší známka 5 a nejhorší 1. Těžko to chápali. Za týden jsem byl na základě zvládnutí látky přeřazen do 4. třídy, tedyže ve třetí třídě jsem se moc neochkal. Vzhledem k tomu, že třetí a čtvrtá třída byly spojené jednotlivkou - ani jsem to moc nepoznal. Zůstal

13.7.1943 - 13.7.2003 Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel - region Šumperk

11.7.1943 - 11.7.2003 Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel - region Žatec

SBORNÍK přednášek na konferenci černošských krajánů vyšel

Dr. Olga Mertliková v Jaroměři vydala výše uvedený Sborník. Události, které mu předcházejí, jsou výstížně popisy v jeho úvodu.

jsou ve stejně třídě se stejnými spolužáky, jenom učeno bylo různé.

Všechny předměty včetně matematiky mi nedělaly problém. Pouze český jazyk - maluvnici - trochu domu. Nebylo divu, v ukrajinské škole na Volyni se český jazyk neučil. Rodný jazyk mě doma učila moje zlatá maminka. Díky jí to za.

Školní rok 1946/47 pro mne skončil úspěšně, jelikož jsem během 3 měsíců zvládl látku 3. a 4. třídy a postoupil do 5. třídy obecné školy a začal školní rok 1947/48.

Po prázdninách - to mi už bylo 10 let, a všechni jsme již bydleli ve městě, který tatinek dostal do národní správy v obci nedaleko od naší školy. V novém domě povídali noví kamáradé.

Během školního roku v patě třídy se vše srovnilo, takže na vysvědčení byla z českého jazyka známka 2.

Když jsem školní docházku na městské škole v r. 1952 (tedy již střední škola) končil závěrečnými zkouškami s vyznamenáním, opět tam byly „ukrajinské pětky“. Byl to pro mne základ k dalšímu studiu.

Vlastimil Šebesta, Děčín

Vzpomínky na Teremno

Mě děství je spjato s jednou vesničkou na Volyni, kde jsem žil do svých 22 let. Dosud na ní s láskou a hrđostí myslím, stále se součástí mého života, i když už jen ve vzpomínkách.

Vesnice Teremno

Byla založena roku 1869, nacházela se v rovinaté krajině v luhém, užedlém a kolem roku 1886 měla již 696 obyvatel. Obec byla rozdělena na 4 části. Kolomej Teremno, Nové Teremno, Staré Teremno a Ukrainské Teremno. Staré a Ukrainské Teremno ve svém názuvu zůstalo. Kolomej se roku 1936 přejmenovalo na Stromovku, to podle stromů, lemujičích silnic. Nové Teremno doslova název Lipiny, což byla soušední vesnice, s níž jsem měl velmi dobré vztahy. Původně se měla jmenovat Lypina, ale kvůli neslavné bitvě u Lipan byla jedna samohláška raděj změněna. Všude kolem se těšila celá pole, uprostřed obce jsme měli i rybník obrostlý rákosin, kam jsme se chodili kopat a kde se večer scházivali mládež. U rybníka stála hasičská zbrojnice, ve vesnici jsme měli kulturní sál, pravoslavný a katolický kostel, divadelní kroužek, knihovnu, školu, mlékárnu, cibulnu a parní mlýn. Z něj se doby než vyhořel dodávala do vesnice elektřina. Panatují si na „podivné knoflíky“, které jsme měli v domě po zdech, na jejichž smyslu jsme se vyučovali maminek. Vyprávěla mi o výrobení mýlny, elektřiny a to om, jak si musela opět zvykat na petrolejku. Moje maminka totiž nezahádala ani v noci, neustále háčkovala a vyšívala.

U hasičské zbrojnice byl tzv. Janečkův palouček, kolem kterého vedly dvě cesty. Ujedněných z nich stála malá kaplička a v ní zvon, přivezený z Čech. Ten jsme dorvali před cestou do vlasti tamější obyvatelstva. Ke kapličce se po celý květen scházeli lidé na „majové náboženství“.

Ve vesnici bylo 55 čísel. Měli jsme 2 kováře, 2 krejčí, švadlenu, 2 obchody se smíšeným zbožím - p. Nepolda a p. Hofmann, řezník, řevec, stolaře, brašňáře, struháře, klobáře a koláře. Ten vyráběl nám děvčatům za výkly dřeváky. Při obchodě pana Nepolda byl onen kulturní sál, kde se konaly slavnosti a posvícení, 15. srpna i pouť. Ze školy šlo procesí dívek v bílých šatech, které vyhazovaly květiny k košické.

Procesí, na jehož konci sel kněz vedlo od školy ke kapličce a přítom stále hrála huda.

Pak se šlo do kulturního sálu, děti mohly dívadél, tancovaly, jist páry a při limonádu. Večer byvala zábava pro dospělé.

Sjížděli se k nám lidé z okolních vesnic a hrála

teremno-lipinská kapela. Můj tatinek v ní byl bubněníkem a v obci zastával i další funkce: hasiče, divadelního ochotníka a zvončika.

Stále vzpomínám na příbodu, která se stala za války v roce roku 1944. Nás dům byl velmi ponižován a často u nás přespávali vojenští důstojníci. Po čase jsme si zvykli natolik, že už to pro nás nebilo nijak zvláštního. Spávali v našem parádním popkoji, my jsme byli v komoře. Toho dne k nám opět přišli 4 pánové z 2 ruští generálové, 1 český a štábni kapitán Lomský. V tu chvíli jsme tomu nepřikládala žádný význam. Po chvíli mě však zaujaly 3 díny, z domu z nich byla česká vlajka. Chtěla jsem otevřít branu a povídavat se, přistoupil však ke mně mladý muž, který se představil jako štábni kapitán Novák. Zeptal se mě, jestli vím, kdo je právě u nás. Samozřejmě jsem se doveděla a má zvědavost jen rostla. Když jsem se doveděla, že je to Ludvík Svoboda, rychle jsem se omulvila a utíkala pro svá kamáradky, které byly nedaleko. Byly jsme všechny rozcíleny tak nenadálou událostí. Doběhlý jsme k našemu domu, nečelou hodinu si před ním povídali s panem kapitánem a neopřílivě cekaly, zda pak generál vyjde z domu. Na kapitána Nováka vzpomínám jako na velmi příjemného člověka. Potéšeně mi tehdy říkal, že se u nás po dlouhé době na Volyni vyspal v našem domě. Nejdouš podstoupil, řekl, že už idou a utíkají k autu. Zvědavě jsme si prohlížely oba ruské důstojníky, na nimiž stál štábni kapitán Lomský a nakonec generál Svoboda. Stála jsem u dveří jaký první, o němž se ke mně otočil a zepředu se, zde známa pana Pafizka, což byl tamější pravoslavný kněz. Přitakala jsem a on mě pojednal, zda bych mu nemohla занést fotografie ze svatby jeho dcery, které slibil, že je před námi, na což už neměl čas. Souhlasila jsem, on po děkovači, podal mi ruku a rozloučil se s námi. Fotografie jsem v pořádku odevzdala a domě na tu krátkou, ale milou příhodu s přijemným panem generálem ráda vzpomínám.

Svět děství jsem prožila s časem daleko odtud, a i když jsem se tam jela ještě jednou už s manželem a svými dětmi podívat, bylo to téměř jiné místo, k nepoznání. Svůj rodný dům, velkou zahrádku a celou vesnici jsem si schovala ve svém srdci.

Marie Kyselová, roz. Kučerová

Připravujeme opět setkání

Bývaly částečně českých matičních škol na Volyni ze Zholubonova, Omelčánstyna a Rovna připravují na pátek 19. září t. r. do Zatce své setkání. Zúčastnit se mohou i dálci volyňští Češi, kteří se by chtěli setkat se svými známými a vzpomínat si na své mladé strávené na Volyni. Pokud neobdržíte do 15. května t. r. přihlášku, vyžádejte si ji na této adresě: Anna Martišová, Politických věznů 1573, 438 01 Žatec.

Zádáme všechny bývalé žáky této školy, i čtenáře Zpravidla, aby laskavě upozornili své známé na připravu této akce. Děkujeme!

Organizační komise

Skupina Volkov oznamuje...

Potvrzujeme a upřesňujeme, že i tentokrát se setkání všech rodáků, jejich potomků, přibuzných a známých z Volkova, Rohožna, Podysovky a všech okolních osad se bude opět konat v Lounech, v restauraci Stromovka, v sobotu 14. června 2003. Otevřeno bude už od 8 hodin.

Jak už bylo sděleno dříve, mimo postupně běžného programu při setkání, který je přiblíženě všem znám, se bude promítat dvouduhovinový film o Volkovu, natočený při skupinovém zájezdu v roce 2002.

K hojně návštěvě zvou pořadatelé.

Oznámení setkání

Regionální SČVP Domážlice-Horšovský Týn oznamuje všem svým členům i nečlenům, známým i neznámým, všem přátelům, všem Volynákům, že na 10. 5. 2003 ve 13.00 hod. připravují tradiční setkání v sále MKZ Horšovský Týn. Všichni jsou srdečně zváni k sousedskému povídání a vzpomínání.

Ved. regionu VI. Ledvina

Stráž ocenila svého hrdinu

Statečný čin volyňského Čecha, při kterém zachránil z planérem ženu a dítě, si včera připomněli na radnici ve Stráži pod Ralskem. Na setkání nechyběla ani záchranná žena.

Hodinky s výrývem věnovaným, peníze i životní pojištění si z radnice v Stráži pod Ralskem včera odnesl volyňský Čech Jaroslav Novák. Vedení města, dobrovolní hasiči a hasičská pojistovna tak ocenily jeho hrdinský čin, při kterém zachránil z hořícího bytu matku s malým synem. „Nevím, co Hrt. Řeřich říká, ale mám rád“, odpovídal včera viditelně dojatý Novák.

„Ať mají orgány a organizace jakýkoli názor, pro mě je hrdina“, vyjádřil se o Novákovi starosta Jiří Vaněk a připomněl tak některé spekulace, podle kterých byl Novákův čin nedoprovědný.

Závotní pojistění na deset let věnovala muži Hasičská vzdělávací pojistovna. „Mohli byste ho využít v případě, že se dostanete do podobné situace jako před třemi týdny. Raději bych vám ale přál, aby už v podobné situaci nedošlo“, uvedl na slavnostní akci zástupce pojistovny.

Město už Novákho navrhl tak na státní vyznamenání a přijal ho prezident Václav Klaus. Jaroslav Novák se narodil na Ukrajině a do Stráže pod Ralskem se přistěhoval s manželkou v roce 1991.

Se slzami v očích objala svého zahránci ve obřadní síni strážské radnice triařiceletá učitelka mateřské školy Janáčka Hrubá.

Dojeti se neubránil ani volyňský Čech Jaroslav Novák, který se před tímto výsíplahou na balkonech do čtvrtého patra, aby pomohl uniknout před plameny po něj zcela neznámé a ještěm synovkovi.

(Převzato z MF DNES - kraj liberecký)

Povodňová sbírka

Při chrámových sbírkách pro postižené povodně v rámci zapádocoeského arcidiecézatu pracovně sloužila v letech 1992-2002 4.600 Kč

Branka (Kaple Zesnutí Přesv. Bohorodice,

poutní bohoslužba 1. 9. 2002) - 4.600 Kč

Františkův Lazén - 10.400 Kč

Horšovský Týn - 1.050 Kč

Karlovy Vary - 5.000 Kč

Mariánské Lázně - 14.000 Kč

Rovná - 3.000 Kč

Sokolov - 3.000 Kč

Tachov - 1.650 Kč

Celkem 42.700 Kč

Z celkové částky bylo dne 4. října 2002 vyplacen hotově následujícím občankám:

Anne Vojtěchové, K. H. Máčhy, Bohušovic

n. Olší - 12.700 Kč

Emilii Novákové, Nučnice 9, o. LT - 10.000 Kč,

Jiřině Kolocové, Okna 34, o. LT - 10.000 Kč,

a Libuši Pospíšilové, Miléjkovy 73, o. LT - 10.000 Kč.

Správnost údajů stvrdili svými podpisby Prof.

Dr. Jan Krivka, zapádocoeský arciděkan a prod.

Mgr. Josef Hauzar, pravoslavný duchovní.

Toto sdělení doprovodil dopis p. arciděkana Jana Křivky, který rovněž upozorňuje:

Duchovním správám a radám starých vyslovují uznání a poděkování jmenem svých i vдов, kteří jsme slyšeli s d. o. Mgr. prof. Josefem Hauzem předali vás d. v. výši 42.700 Kč.

Když jsme se jedně z postižených zmínil, že je 10.000 Kč asi nijak moc nepomůže, prohlásila, že je to naopak velmi cenný dar, že máme vyfudit její poděkování a že především děkuje Pánu Bohu. Další vduva měla slzy v očích a nám bylo chvílemi také do pláče. U dalšího domu jsme se doveděli, že tam stála šestestropna voda týden. Velmi chválila polské hasiče, kteří pracovali velmi usilovně a kvalifikovaně při čerpání vody ze sklepů a garáže.

U dalšího zaplavěného domu se voda čerpala ještě v pátek. Zvlášť obec zvaná Okra, která leží nejblíže řece Labi, je tématě ještě vylidněná.

Shodil jsme se na tom, že bylo dobré, když se co nejdříve našich občanů mohlo do postižených obcí podívat. Pak by se jistě nerzpakovali otevřít opět peněženku s pomocí ještě vydátejší.

Myslim, že jsme všechni společně vyzvali dobrý skutek, jak se na křestany sluší.

*S bratrským pozdravem
Václav Jan Křivka, arciděkan*

Svědecký děčka otroků,

lidí na nučencích prachcích ve 3. říši

Narozena jsme se 14. února 1938 v Dolince, ve volyňské oblasti tehdejšího Sovětského svazu. Moji rodiče, Marie Lišká roz. Jakubová a otec Vladislav Liška byli potomci přistěhovalců z Čech, přiblížné roku 1880.

Na jaře v roce 1944 myži rodí, moje oslnitela sestra a já (šest let) jsme byly nuceně internovány německou armádou do koncentračního (slibovského) tábora v Grazu v Rakousku. Transport byl proveden zleženinami vagonů pro dobytky. Hygienické poměry byly hrozné, přímo odporné. Jeden kbelík sloužil všem třinácti osobám jako záchod. Celý transport byl střežen ozbrojenými německými vojáky. Nás pobýv v koncentračním táboře v Grazu byl strašný. Tato kalvárie trvala tam celé 2 měsíce. Útek vězňů byl zne možně zleženým oplocením s ostravným drátem a ozbrojenými hlídkami na strážních věžích. Ubytovací dřevěné baraky, různě sbírány z prken, byly zamoteny stěnicemi a jiným hmyzem, který nás v noći neustále obtěžoval a vysával krev. Zakrátka jsme všechni trpěli podivnou a slabostí.

Celým našim poklonym byl ten, polévka z krmené řepy pro dobytek a kousek mnohdy plněšivého chleba. A my jsme museli ještě denně čekat ve frontě. Lidský život zde neznamenal vůbec nic. V koncentračním táboře bylo ohroženo lidského života smrtí denní realitou. A to nejen nemocemi, podvýživou, ale navíc ještě častými letecteky nálety. Často jsme nebyly schopny včas dohnout po protiletěcké krytu (bunkru). Já během pobytu v koncentračním táboře byla jednou povězena do výrobního horku (42 stupňů Celsius) se kterou došlo do tábora v nemocniči, kde jsme sousedili s mimořádně silnou těžkou nemocí. Tak byly uváděvány místy v této nemocniči pro další těžkou nemoc. Na rozložení s tímto světlem dostávali tito chudíci v marnici vchrovatou lopatu chlóru na své nahé tělo. Já, aby se šestileté dítě, jsme byla z těchto hrůzostrašných scén vystrašená a vyděšená. Mysila jsem, že v té marnici také zažívá skončení, jako ti ostatní, kteří jsme v této táborevní nemocniči pozorovala. Maminka mi později potvrdila, že můj strach byl naprostě opodstatněn.

15. června 1944 jsme byly odtransportovány před blížící se frontou dál na sever do Německa. Do koncentračního tábora pobírali Hamburk. Tam se opakovalo totéž. Uvítaly nás opět stěnice a jiní paraziti, přenášející infekční nemoci. Naše daň opět seslavala z brambor a krmně řepy. Zde jsme onemocněla spalničkami a zápalom pilc. Svrab nebyl pro nás nic neobvyklého. Naše matka skála obléčení z roztřhaných pytlů z brambor. Totéž činily i ostatní ukrajinské ženy. Naši rodiče pracovali doma na statku u sedláka. Dvakrát denně - ráno a večer - poklizeli ještě dobytek a koně.

Po téměř hrozné světové válce jsme byli na krátký čas odvezeni na ubytování do města Neubrandenburg. A tam, cooby déti hraječi si s pozůstatky této války, jsme objevily ve městě obrovské skladisti. Vzpomínám si, že v něm bylo tisíce použitých střešek a brýlí. Mezi jiným jsme išly a dětsky kočárel, že když jsme si pak hrála. Tehdy jsme nechápala, co jsme, my děti, všechno našly. Něvěděla jsme, že si hrají s násním, co nalezelo někomu, kdo se stal obětí tzv. holocaustu. Nevěděla jsme, že jsme nalezla pár červených sandálků, které patřily dítěti, že zahynulo strašnou smrtí v některém z táborek smrti. Já neměla tehdy, jako dítě, žádnou knížku, žádnou hračku, ten jsem kočárel. A to dítě v koncentruku už ten dětský kočárek nepotebovalo. Tak smutná to byla tehdy doba a realita!

31. května 1945 jsme přijeli do obnovzobězené Československa a do Prahy. Tam jsme se sešli s našimi přibuznými a zámršmi.

Těch dlouhých 13 měsíců utrpěni, strachu a hrůzy mne připravilo o mě děstivá a zdraví.

Do konce života mě budou pronásledovat ty hrůzostrašné zážitky z transportu a koncentruku během 2. světové války v tzv. třetí říši.

Mila Arividová, Canada

DOTAZ

Jako vduva po odboji vlastním průkazem ČSBS, který opravňuje k bezplatnému přepravě.

Jaké bylo moje překvapení, když jsme přijela na návštěvu do tábora, kde sídlí většina odbojářů a také členka ústředního výboru ČSBS paní Pánková, a v městském autobusu pan fidlo prohlásil, že u nich průkazka neplatí. V všechny ostatní městech průkazka platí. Není to divné?

Marie Vávrová

Na slovičko, přátelé...

Seškal jsem se s kolegou, který musel ze zdravotních důvodů opustit prezidentskou zemřatnost, aby ve věci poučně „fekl mi“. Co jsem měl známých a přátel a na jednu si připadám, že jsem se po celozávotní absenci navrátil do země, kde mě malokolo poznamává. Nepřátil jsem k držání přátel jeho funkce, a tak jsem s poznámem něm pro něm problem.

Mnozí z nás touží po moci, slávě a uznaní. Ale malokolo by když jimi odvrácenou tváře, pomíjivost. Nejsou na tom lepí, když si nemusejí lámat hlavu s rysití cíti lidí kolem sebe? Ti, co vědí, že je druzí mají rádi pro ně samé a ne pro židli, na náz významně seškávají. *Václav Dubec*

NAŠI JUBILANTI...

Region Litoměřice

Ve IV. čtvrtletí se dozílí významného životního jubileia titu naší členové:

60 let - 11. 10. Dvořáková Miluše z Mirohoště byt. Č. Lipsa, 16, 12. Nagyová Drahomíra ze Strakova, byt. Žlutice.

65 let - 4. 10. Linhartová Barbora z Michalové, byt. Sétě.

70 let - 10. 11. Prošek Oldřich z Mirohoště, byt. Bohusovice.

75 let - 9. 10. Čurdová Vlasta z Boratina, byt. Horní Peřice, 31, 10. Chudobová Zdislava z Líše, byt. Litoměřice, 3. 11. Lišák Josef z Českého Háje, byt. Lovosice a 12. 11. Dědková Miluše z Mirohoště, byt. Litoměřice.

81 let - 22. 10. Opočenský Vladislav z Boratina, byt. Chotiněves, 2. 11. - Prokopíková Marie z Hájeny, byt. Hrušovany, 9. 11. Poustecká Marie z Míluše, byt. Litoměřice, 20. 11. - Šiková Evženie z Ozeran, byt. Litoměřice.

82 let - 15. 11. Štěpánek Boleslav z Teremna, byt. Litoměřice.

83 let - 18. 10. Stehlík Dobroslav z Jadvipolu, byt. Chotiměř.

85 let - 8. 10. Mitrovská Libuše z Kupičova, byt. Litoměřice.

87 let - 17. 12. Bohatec Miroslav z Boratina, byt. Vrbice.

89 let - 3. 12. Chudobová Marie z Boratina, byt. Ústík.

91 let - 23. 10. Bitrichová Anna z Volkova, byt. Litoměřice.

95 let - 1. 11. Štěpánek Karel z Teremna, byt. Soběnice.

96 let, 31. 10. Hluščík Josef z Volkova, byt. Litoměřice.

Do dalších let hodně rodniné pohody a hlavně pevné zdraví...

Z výboru regionu ved. kraján Kozač

Region Žatec

V prvním čtvrtletí se dozílí významných svých narodenin kulatých a polkulatých titu naší členové: Marie Fialová 2. 1. - 65 let - Měcholupy, Vratislav Hofman, 2. 1. - 60 let, Postolopry, Josef Kadeřábek, 5. 1. - 85 let, Louňou, Alžběta Haslová, 7. 1. - 75 let, Radíčevský, Věra Moravcová, 1. 1. - 70 let, Žatec.

Marie Sokolová, 2. 2. - 80 let, Staňkovice, Ing. Stanislav Klloboučník, 11. 2. - 80 let, Žatec. Vladimír Holec, 22. 2. - 85 let, Žatec. Marie Horáková, 23. 2. - 80 let, Bílsany, Emilia Šulcová, 2. 3. - 75 let, Podbořany Evženie Krejčáková, 3. 3. - 75 let, Lubenec, Nina Matějková, 4. 3. - 75 let, Málnice, Jindřich Fišal, 7. 3. - 65 let, Klášterec. Antonie Milerová, 8. 3. - 90 let, Žatec, Emilia Svobodová, 9. 3. - 75 let, Nepoměř, Bohuslav Tošner, 11. 3. - 70 let, Krásný Dvůr, Vladislav Hřivcov, 13. 3. - 75 let, Horažďovice, Josefá Holá, 15. 3. - 80 let, Žatec. Viktor Novotný, 19. 3. - 70 let, Most, Anna Hrádková, 20. 3. - 85 let, Podbořany, Libuse Vodičková, 23. 3. - 80 let, Žatec. Václav Vrba, 31. 3. - 90 let, Podbořany.

Všem jubilantům přejeme pro dalších let dobré zdraví, štěstí, spokojenost a všechno nejlepší.

Z regionu Kamila Ondrová

Dne 3. února oslavil nás člen Emil Kalvach se svou ženou Věrou zlatou svatbu, 50 let společného života.

Ježi mnoho krásných a také spokojených let jem za nás region přejec

Kamila Ondrová

A ještě region Žatec - polkulatá a kulatá jubilanti ve druhém čtvrtletí 2003:

Dodatečně Anna Šulcová, 20. 1. - 65 let, Velichov, Jiří Pospíšil, 3. 4. - 70 let, Mělník, Jan Fencl, 10. 4. - 75 let, Kryry, Vladimír Drmka, 11. 4. - 75 let, Němcany, Žofia Závěská, 24. 4. - 75 let, Louňou, Marie Blažnová, 21. 4. - 65 let, Podbořany, Václav Zajíc, 22. 4. - 75 let, Vysoký Těbrusice, Libuse Matáková, 24. 4. - 65 let, Louňou, Václav Strýja, 29. 4. - 75 let, Žatec, Antonín Holubíčka, 1. 5. - 60 let, Podbořany, Alexandr Rajn, 7. 5. - 80 let, Černčice u Louňova Nejdřív, 20. 5. - 75 let, Žatec, Helena Šafářová, 20. 5. - 75 let, Žatec. Marie Doležalová, 25. - 65 let, Louňou, Jiří Jeníček, 1. 6. - 70 let, Žatec, Olga Kaufmannová, 7. 6. - 75 let, Žatec. Michael Šimek, 12. 6. - 75 let, Vysoký Těbrusice, Ludmila Richterová, 23. 6. - 80 let, Louňou, Jirina Patlajemková, 23. 6. - 80 let, Žatec, Libuše Kalvásková, 24. 6. - 70 let, Podbořany, Marie Matoušová, 29. 6. - 65 let, Kladrubky, Jaroslav Kunc, 30. 6. - 80 let, Žatec. Všem členům přejeme pro příštich let ještě mnoho pevného zdraví, štěstí a spokojenosnosti.

Z regionu Kamila Ondrová

Region Žatec, skupina Podbořany

V tomto roce se dozívají významných životních jubilej titu naší členové:

Hárvánková Helena - 75 let, Podbořany, Lukášenkoví - Emilie - 75 let, Podbořany, Lukášenkoví - 72 let, Podbořany, Kaprálová Marie - 77 let, Podbořany.

Máčková Antonie, 89 let, Podbořany, Šturná Miroslav, 64 let, Podbořany, Herbář Miroslav - 62 let, Podbořany, Žďárská Antonie - 86 let, Podbořany, Benková Marie - 64 let, Podbořany, Repík Antonín - 55 let, Podbořany, Valenta Vladimíra - 74 let, Podbořany, Balogová Libuše - 71 let, Podbořany.

Bláhová Marie - 65 let, Podbořany, Hrádková Anna - 85 let, Podbořany, Nova Marie - 74 let, Podbořany.

Valentová Rostislav - 74 let, Podbořany, Leňáčková Vlasta - 66 let, Podbořany, Hevierová Jirina - 62 let, Podbořany, Jirásek Augustin - 69 let, Podbořany, Strupnická Anastázia - 72 let, Podbořany, Křížová Alá - 61 let, Podbořany, Višňová Marie - 82 let, Podbořany, Horáková Jirina - 73 let, Podbořany, Cupalová Antonie - 81 let, Podbořany, Florianová Olga - 80 let, Podbořany, Vrba Václav - 90 let, Podbořany, Jirásková Františka - 93 let, Podbořany. Za loni zdesmlého Vladu Kodejkou jubilanti hnaláši a zdraví a štěstí všem přejí

Augustin Jirásek, Podbořany 282 Moravskoslezský region SCPV

Dne 25. 5. do sevářky 97 roků pan Moravec Josef ze Špákovy na Volyni, bytem Fulnek, bylcastní bojů o Duklu.

2. 7. 2003 se dožívá 90 roků pan Moravec Anna ze Špákovy na Volyni, bytem Fulnek. Do dalších let vše nejlepší a hlavně zdraví přeje rodina a výbor moravskoslezského regionu SCPV.

V druhé polovině roku 2003 se dožívají svého půlkulatého a kulatého jubileja titu naší členové:

Jiří Dvořák z Martinovky byt. Kunin 21, 9. - 60 let. Drahošina Chlebková z Novokravje, byt. v Porubě, 1. 90. - 60 let. Lidička Šplíchalová z Hájku, byt. Hor. Sklenov, 1. 8. - 55 let. Rostislav Šlánhoz z Moldavy, byt. Prostř. Dvůr, 29, 8. - 70 let. Anna Planderová z Šestákovce, byt. v Hl. Životicích, 20, 11. - 65 let. Václav Zajíček ze Špákovy, byt. Studénka, 21, 11. - 65 let. Věra Pospíšilová ze Špákovy, byt. Kujavý, 28, 7. - 75 let. Marie Lajneveberová z Martinovky, byt. Kunin, 24, 8. - 75 let. Emanuel Feltz ze Zborova, byt. Kunin, 11, 11. - 75 let. Leon Něk z Hlinska byt. Sudchol n. o., 28. 7. - 75 let. Ludmila Chrastinová z Dědkovic, byt. Opava, 28, 8. - 80 let. Františka Kubová ze Špákovy, byt. Derně, 15, 12. - 80 let. Stanislav Kopecký z Jánovky, byt. Hl. Životice, 9, 9. - 70 let. Všem jubilantům ze srdeč blahopřejeme - mnogou leta! Za reg. vybör
Dr. Vladimír Samec, předseda
a Václav Dubeč, tajemník

Region Olomouc

V tomto roce oslaví svá jubilea tito naši členové:
Falys Josef z Hlinska-Záhory - 27. 1. - 84 roků, byt. Bohuňovice. Komasa Svatoslav z Hlinska nar. v Berdově 21. 10. - 85 roků, byt. Paseka. Lamrová Marie z Moldavy, 1. 8. - 81 roků, byt. Říček. Niček Viktor z Hlinska-Záhory, nar. 5. 7. - 65 roků, byt. Sternberk. Pospíšilová Marie roz. Tučková z Podureckova, nar. 1. 5. - 75 roků, byt. Olomouc. Tarnavský Pavel z Hlinska nar. 26. 9. - 80 roků, byt. Paseka. Všem jubilantům přejeme hodnou štěstí a zdraví
Viktor Rázka

Region Vyškov

V tomto roce se dozvijí významného životního jubilea tito naši členové:

Bačovský Josef, nar. 26. 5. 28.z Martinovky, Bačovská Anna, nar. 16. 9. 21 z Martinovky, Bačovská Věra, nar. 26. 10. 31 z Kulihova, Bačovská Jirina, nar. 4. 10. 31 z Kopce. Černý Václav, nar. 12. 12. 48 z Lysovic. Drženáková Antonie, nar. 13. 6. 23 z Matějova. Matanová Libuše, nar. 20. 12. 25 z Noviných. Mašková Kateřina, nar. 17. 11. 17 z Ladovce. Chudobová Marie, nar. 23. 10. 46 z Dembrovky. Stánek Václav, nar. 25. 6. 40, Maslenka, Štěpánek Antonín, nar. 13. 6. 23, Maslenka, Šimková Emilie, nar. 19. 1. 29, Ledochovka. Kočinová Olga, nar. 19. 13. 4. Hrušová, Blažová z Hlinska, nar. 14. 4. 30, Kopce. Veselodláčík Arnold, nar. 5. 10. 21, Martinovka. Pěnáčková Jana, nar. 1. 10. 26, Omeletářství. Pěnáčková Olga, nar. 4. 10. 28, Okolík. Kühnlová Ludmila, nar. 8. 4. 67, Kosonohy, za svobodu Studená. Rodiče pocházejí z Chomutova a Moldavy. Kuliček Josef, nar. 13. 12. 23, Stromovka. Tomanova Libuše, 20. 2. 49, Lysovice. Všem jubilantům hlavně pevné zdraví a štěstí přeje za region

V. Pěnáčková, ved. regionu

Region Domazlice-Horšovský Týn

V tomto roce oslaví svá jubilea tito naši členové:

Bačovský Josef, nar. 26. 5. 28.z Martinovky, Bačovská Anna, nar. 16. 9. 21 z Martinovky, Bačovská Věra, nar. 26. 10. 31 z Kulihova, Bačovská Jirina, nar. 4. 10. 31 z Kopce. Černý Václav, nar. 12. 12. 48 z Lysovic. Drženáková Antonie, nar. 13. 6. 23 z Matějova. Matanová Libuše, nar. 20. 12. 25 z Noviných. Mašková Kateřina, nar. 17. 11. 17 z Ladovce. Chudobová Marie, nar. 23. 10. 46 z Dembrovky. Stánek Václav, nar. 25. 6. 40, Maslenka, Štěpánek Antonín, nar. 13. 6. 23, Maslenka, Šimková Emilie, nar. 19. 1. 29, Ledochovka. Kočinová Olga, nar. 19. 13. 4. Hrušová, Blažová z Hlinska, nar. 14. 4. 30, Kopce. Veselodláčík Arnold, nar. 5. 10. 21, Martinovka. Pěnáčková Jana, nar. 1. 10. 26, Omeletářství. Pěnáčková Olga, nar. 4. 10. 28, Okolík. Kühnlová Ludmila, nar. 8. 4. 67, Kosonohy, za svobodu Studená. Rodiče pocházejí z Chomutova a Moldavy. Kuliček Josef, nar. 13. 12. 23, Stromovka. Tomanova Libuše, 20. 2. 49, Lysovice. Všem jubilantům hlavně pevné zdraví a štěstí přeje za region

V. Pěnáčková, ved. regionu

10. 1924 z Moldavy, byt. Hostouň, Při Kurovce Marie, 1. 10. 1927 z Dolinky, byt. Srbky, Při Kurovce Václav, 1. 10. 1926 z Ivaně, byt. Meclov, Při Krejčibově, 10. 10. 1930, z Ivaně, byt. Meclov, Při Reháková Anna, 6. 11. 1932 z Kupičova, byt. Liné u Plzně. Při Šnebergerové Marie, 1. 11. 1944 z Buděřové, byt. Skočovice u Přeštice. Při Reháková Nina, 15. 11. 1943 z Paček, byt. Horní Týn, Při Drobholavě Vlastimil, 15. 11. 1943 z Paček, byt. Horš. Týn, Při Bouzkově Jaroslava, 4. 12. 1960 z Minská, byt. Horš. Týn, Škrivánek Vladimír, 16. 12. 1926, z Olšany, byt. Třemšín pod Prášimou. Za region všem jubilantům blahopřeje **Plačimír Ledvinová**. V prvním čtvrtletí roku 2003 oslaví svá narozeniny v regionu Domazlice-Horš. Týn tato naši členové:
V. Plačimír, 1. 1. 1941 z Dolinky, byt. Srbky Při Pečové Václav, 1. 1. 1936 z Michovky, byt. Plzeč, Pl. Mírová Slávěna, 5. 1. 1951, byt. Čermovice. Při Tomanovař Emílie, 5. 1. 1924 z Lipin, byt. M. Maláho. P. Kocák Václav, 5. 1. 1924 z Polče, byt. Buková, Při Lóvkencové Marie, 21. 1. 1930 z Dolinky byt. Polže. Při Pinskyové Marie, 2. 2. 1937 z Kopce, byt. Horš. Týn, Při Šebestové Evženie, 6. 2. 1937 z Osic, byt. Pohlebovice. Při Kábel Vladimír, Ing., 8. 2. 1948 z Ivaně, byt. Ujezd u Klatov. Při Kovalčík Bohuslav Ing., 7. 2. 1924 z Dolinky, byt. Horš. Týn, Při Radové Miluše, 11. 2. 1942 z Dolinky, byt. Horš. Týn, P. Makarov Nikolaj, 2. 3. 1943 z Olšany, byt. Chudenin u Nýrska. Při Lochman Karel, 3. 3. 1930 z Dolinky, byt. Plzeč. Při Krobová Marie, 8. 3. 1940 z Moškoviny, byt. Blatnice. Při Poláčková Marie, 15. 3. 1920 z Malinovky, byt. Přesec. Při Dufek Vladimír, 15. 3. 1921 z Dolinky, byt. Srbky, Při Ledvinové Olga, 16. 3. 1916 z Dolinky, byt. Srbky, Při Böhmově Naděžda, 24. 3. 1926 z Olšany, byt. Přeštice. Při Kubáčková Anna, 20. 3. 1917 z Ivaně, byt. Polže. Při Malá Marie, 29. 3. 1936 z Ivaně, byt. Horš. Týn. Při Malá Anna, 25. 2. 1925 z Ivaně, byt. Srbky, Při Doc. Fiala Jaroslava, Csc., 24. 2. 1929 z Kupičova, byt. Plzeč. Všem jubilantům zdraví a štěstí přeje za region

Vladimír Ledvinová

Region Český Krumlov

Dne 21. 5. oslaví svá životní jubileum 80 let členka našeho regionu z Štrálovék Emílie, nar. v Kyjevě na Ukrajině, byt. v Chomutově.

Hodně zdraví a štěstí do dalších let přeje za region

Jiřina Kačerová

Region Cheb

Najíždějí jubilanti ve 2. čtvrtletí 2003:

25. 4. - 75 let Mírka Jeleníková-Burešová ze Sofievky, byt. Františkovy Lázně, 17. 5. - 80 let Anna Holubíková-Růžková z Hlinska, byt. Kacefov, 5. 5. - 40 let Stanislava Kubecová-Panciová, byt. Františkovy Lázně, 27. 5. - 84 let Marie Perníčková-Smolová z Volkova, byt. Čermosín.

Hodně štěstí a pevné zdraví přejí krajane cheského regionu.

Lubuše Pancirová a Ludmila Máčová 19. 4. oslavily naši členové Rostislava Pancirovová z Volkova a jeho žena Lubuše Pancirovová z Volkova, 10 let, 20 vnuček a 6 pravnuků se s přání ještě mnoha společných let, prožitých ve zdraví a pohodě připojují krajane cheského regionu.

Ludmila Máčová 20. 8. 1936 z Sklené, byt. Přeštice. P. Křížková Marie, 26. 8. 1922 z Racimy, byt. Polže. P. Kopáč Vladimír, Ing., 9. 8. 1923 z Mirošově, byt. Klatovy. Při Rigoňové Anně, 18. 8. 1921 z Mostěnice, byt. Nýřany. Při Holoubkové Rostislavie, 22. 8. 1931 z Nové Ivančice, byt. Horš. Týn, Při Vojtěchové Marie, 4. 8. 1927 z České Kolonie, byt. Polže.

P. Volný Jih, 20. 9. 1937 z Olšany, byt. Pivoň. Při Šubrtové Libuše, 14. 9. 1914 z Ivaně, byt. Polže. Při Bičovskové Marie, 8. 9. 1957 z Kopce, byt. Trutnov. Při Drobholavé Antonie, 15. 9. 1921 z Palče, byt. Horš. Týn. Při Šebestové Evženie, 10. 9. 1936 z Racimy, byt. Pohlebovice. Při Mužkové Naděždě, 21. 9. 1949, z Hlinska, byt. Pohlebovice. Při Nechylové Marie, 24.

Všem jubilantům přeje do dalších let štěstí a zdraví těží redakce Zpravodaje

NAŠE RADY OPUSTILI...

Region Olomouc část Sternberk

V letošním roce již zemřeli:

Poličková Marie roz. Krejčová z Ulbárová, nar. 1911

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčinců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Cíl konta:** 00000-1373591339/08000. ČS společná a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu poštovny číslo 100 00 100 Praha 10. Podávání novinových zášilek povolené Česká pošta, s.p., o.d. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo výšlo: 27. 04. 2003

zemřela ve věku 92 roků dne 2. 1. v Babicích. Krejčí Jindřich, nar. 31. 1. 1934 v Santa Fee, byt v Uhříkově a zde v Babicích zemřela ve věku 69 roků. Pěnička Teofil - Bohous, nar. 1915 v Šepetovce byt, ve Lhotě u Sternberka. Zemřel v 88 letech.

Uprímnou soustrast rodinám příslušnou

Rája Viktor

V měsíci březnu násleď nade opustil pan Vokráčka Jaroslav, nar. 12. 3. 1910 v Terebunu, naposled bydlel ve Stankové. Čest jeho památku!

Ledvina Vladimír

Dne 6. dubna zemřela po dlouhé, těžké nemoci ve věku nedožitých 78 let při Anna Králová-Nedomešová, nar. Kněžňov-Luk-Polsko, byt. Nýřany. Za truchlici rodinu podal zprávu manžel Jiří Kral.

Čest jeho památku!

Region Rakovník

V pátek dne 7. března zemřela ve věku 75 let při Marie Korbová-Kondišová. Zprávu podala rodina. Uprímnou účast projevuje krajan a vedení regionu Rakovník

Region Žatec

13. března zemřel náš člen výboru Josef Kopp ze Sířemi - rodák z Ježíškova, 74letý.

V historické zemřeli Antonie Stadnický z Vroukta, pocházející z Vrbky, 71letý.

V minulém roce zemřeli naši členové Antonie Svobodová z Podbořan, rodák z Lukářové východně od řeky Labe. V minulém roce zemřel lehké onemocnění a pozůstatkem upřímnou soustrast projevuje

Kamilka

Všem zemřelým výjednává svou účast i redakce Zpravodaje

DARY došlé na konto
SDRUŽENÍ - Březen 2003

Lydie Procházková, Pohofelice - 100 Kč. Vlastislava Krasková, Most - 300 Kč. Manželé Giancové, Nový Malín - 150 Kč. Eliška Vašková, Libina - 100 Kč. Rostislav Kaufman, Náčod - 100 Kč. Helena Kalíková, Most - 300 Kč. Rostislav Zárybnický, Liberec - 300 Kč. Václav Fric, Výkrovice - 300 Kč. Václav Kytl, Mašťov - 300 Kč.

Region Praha: D. S. Praha - 200 Kč. Vladimír Šík, Praha - 100 Kč. Olga Bláhová, Praha - 50 Kč a Vladimír Kunáček, Třebušice - 50 Kč.

Region Zatec: Helena a Miroslav Tomečkové, Zatec - 100 Kč. Ludmila Sochorová, Zatec - 100 Kč a Vladislav Musil, Loučný - 200 Kč.

Všem dárčincům ze strany dekujeme - redakce Zpravodaje

DARY na povodně - březen 2003

Region Brno: Milada Kroupová - 200 Kč

DARY

pro severomoravský region

Barochová Vlasta - 50 Kč, Zajíčková Dráhomíra - 100 Kč, Jeřábek Vladimír - 50 Kč, Dušek Vladimír - 150 Kč, Ing. Vacek Vladimír - 200 Kč a Kubínečková Emilie - 200 Kč.

Region dárčenců dekuje!

DARY pro region Brno

Dobromila Polotová - 50 Kč, Eleonora Loskotová - 100 Kč, Vladimír Fros - 100 Kč, Antonín Bohář (SRN) 1000 Kč, Vladimír Odstrčil - 200 Kč, Karel Běhlíkovič - 200 Kč, Naděžda Hrušková - 100 Kč, pi Furchová - 100 Kč, K. Skalská - 100 Kč, Anna Chudobová - 100 Kč, Larisa Nevhá - 100 Kč, Václav Štípek - 50 Kč, Alžbeta Bezdečková - 100 Kč, Josef Kučera - 100 Kč, Ing. Jiří Vacek - 500 Kč, Jan Nič - 500 Kč a Jaromíra Ničová - 100 Kč.

Region dárčenců dekuje!